

studieresultat

Sedan 1969 är det tillåtet för personer över 25 år med genomgången grundskola, kunskaper i engelska motsvarande gymnasiets årskurs två samt minst fem års yrkeserfarenhet att studera vid universitet. Ett par undersökningar har nu gjorts om dessa sk 25:5-ors studieresultat, och de är tyvärr inte uppmantrande.

Det visar sig att endast hälften av de 25:5-or som åren 1969–77 studerade vid universiteten nått nio poäng. En tredjedel har inte lyckats klara en enda. En poäng motsvarar en veckas studier och 20 poäng en termins. 25 procent avbröt till yttermera visso sina studier efter endast en vecka.

Det har hävdats att ett skäl till det nedslående resultatet skulle vara att 25:5-orna har för dåliga förkunskaper. Det argumentet är reaktionärt och antiprogressivt, helt oförenligt med jämlikhetstanken och måste naturligtvis bestämt avvisas. Det säger sig självt att man inte är mera lämpad för universitetsstudier bara för att man genomgått gymnasiet och där skaffat sig en mängd onyttiga kunskaper och färdigheter.

Lika förstockat är det att påstå att 25:5-orna skulle vara för dåligt informerade om förhållandena vid universiteten. Det vet väl alla hur det går till där!

Nej, förklaringarna måste sökas på annat håll.

En av dem som angivits är att många 25:5-or inte haft för avsikt att avlägga fullständiga studiekurser och examina. Ambitionerna avtar som bekant med åren, och poängen i att avbryta studierna efter en vecka – som alltså 25 procent gjorde – är förmodligen att markera att man står över färdigheter som po-

äng, som ju luktar betyg lång väg.

En annan orsak sägs vara att 25:5-orna har för dålig studievana. Så är det förstås. Det tar många år att vänja sig vid hur det går till att studera vid universitet. Man måste ständigt pröva sig fram, och sådant kan vara mycket tidsödande. Man lär inte för universiteten utan för glatta livet.

En tredje förklaring som nämnts är att många 25:5-or har problem med barnpassning – till skillnad från andra universitetsstudierande. Det går ju inte att koncentrera sig på tankearbete med skrikande småbarn runt skrivbordsbenen. Barn är dessutom dyra, och man kan inte läsa utan pengar.

Universitetskansler Hans Löwbeer har i en kommentar till undersökningarna om 25:5-orna betonat att universiteten ännu inte anpassat sig till den nya kategorin studerande. Just precis. Här slår kanslern verkligen huvudet på spiken. Det stora misstaget är att man inte ordentligt följt upp 25:5-ornas entré vid universiteten. Dessa måste radikalt stöpas om, så att de passar studerandegrupper med små förkunskaper. Man får ta se-

den dit man kommer, hette det förr. En mera adekvat slogan bör präglare reformarbetet vid universiteten, tex kunskap är vanmakt.

Utbildningsminister Jan-Erik Wikström meddelar att utbildningsdepartementet med anledning av 25:5-ornas studieresultat skall diskutera med UHÄ vilka åtgärder som bör vidtas. Det är alldeles utmärkt. Frågan är om inte överläggningarna bör kompletteras med viss försöksverksamhet, så att man som det heter får mera kött på benen. Varför inte på ett antal experimentskolor helt enkelt slopa grundskolans mellanstadium? Låt tioåringar efter genomgången lågstadium hoppa över fyran, femman och sexan och börja direkt i sjuan! Visar det sig att de sk 10:3-orna skulle misslyckas får väl utbildningsdepartementet diskutera saken med SÖ.

Det kan säkert bli ett givande meningsutbyte, bara man besjålas av vissheten att okungheten fördrages med jämnmood då den delas av alla.

Matti Häggström